

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.451/2012/ 3.szám

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Kálmán Éva Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Nagyné dr. Kálmán Éva ügyvéd) által képviselt felperesnek - a Ferenczy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Ferenczy Csaba ügyvéd) által képviselt alperes ellen kölcsön visszafizetése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2012. június 1. napján kelt 1.P.22.119/2011/14. számú ítélete ellen az alperes részéről 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja**.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100 000 (egyszázezer) Ft másodfokú per költséget.

A feljegyzett 1 231 700 (egymillió-kettőszázharmincegyezer-hétszáz) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az **(O.)** Rt. és a **(R.)** Kft. (továbbiakban: kft.) között 2005. április 28. napján Széchenyi-kártya programhoz kapcsolódó vállalkozói folyószámla hitelszerződés jött létre, amely alapján a pénzügyintézet 10 000 000 Ft összegű folyószámla hitelkeretet tartott az adós rendelkezésére, amely összeget részére kölcsönként folyósította. A kikötött éves kamat mértéke 3 havi BUBOR + 5 % volt. A szerződés szerint amennyiben az adós a fizetési kötelezettségeinek határidőben nem tesz eleget, úgy az **(O.)** Rt. a lejárt tőketartozás után a késedelem idejére a szerződés II.1.1. pontjában megjelölt kamatot és évi 6 % késedelmi kamatot számít fel. A kölcsön és járulékai visszafizetésért az adós akkori ügyvezetője, az alperes teljes egészében, a **(H.)** Rt. pedig az adóssal szemben fennálló banki követelés 70 %-ának erejéig készfizető kezességet vállalt.

Az alperes 2006. januárjában a kft-ben levő 100 %-os üzletrészt **(személy neve)** részére átruházta. A **(személy neve)** ügyvezető által képviselt kft. 2006. március 3-án az **(O.)** Rt-vel újabb Széchenyi-kártya programhoz kapcsolódó vállalkozói folyószámla hitelszerződést kötött 10 000 000 Ft hitelkeretre. A szerződéskötés célja a korábban megkötött hitelkeret-szerződés alapján nyújtott kölcsön összegének visszafizetése volt. A szerződés szerint a hitelkeret megnyitásának feltétele volt a készfizető kezességvállalási szerződés magánszemély készfizető kezes általi aláírása, a **(H.)** Rt. készfizető kezességvállalási nyilatkozatának, továbbá az azonnali beszédési megbízás benyújtására való jogosultságra szóló igazolásnak az **(O.)** Rt-hez történő beérkezése és e-forint számla megnyitása. Az adós köteles volt gondoskodni arról, hogy az esedékesség napján a szerződés szerinti hiteldíj megfizetéséhez szükséges fedezet a pénzforgalmi számláján rendelkezésre álljon. A folyósítás feltételeinek 2006. április 15. napjáig kellett teljesülniük azzal, hogy ennek hiányában a bank a szerződéstől egyoldalúan elállhatott.

A szerződésben foglaltak ellenére a kft. a készfizető kezességvállalási díjat nem teljesítette, pénzforgalmi számláján nem volt elég fedezet annak beszédésére, emiatt a **(H.)** Rt. kezességvállalására nem került sor, ami akadályát képezte az újabb hitelszerződés hatálybalépésének és annak alapján kölcsön folyósításának, s ennek következtében nem került visszafizetésre a 2005. évben kötött hitelkeret-szerződés alapján folyósított kölcsön összege sem.

A 2005-ben nyitott Széchenyi-kártya hitelkeret 2006. április 26. napján lejárt, ennek tényéről, valamint a visszafizetési kötelezettség elmulasztásáról, továbbá a hitelkeret meghosszabbításához szükséges szerződési feltételek teljesítésének hiányáról a bank 2006. augusztus 22. napján tájékoztatta az adóst és az alperest, mint kezeset, egyben felszólította nevezetteket az aktuálisan fennálló tartozás, azaz 10 632 697 Ft tőke és 271 378 Ft hiteldíj és mindezek kamatai 8 napon belül történő megfizetésére. Az alperes a felszólítást 2006. augusztus 23. napján átvette, a tartozást azonban sem az adós, sem ő nem egyenlítette ki.

A Csongrád Megyei Bíróság a 10.Fpk.06-06-000639/9. számú határozatával megállapította az adós fizetéseképtelenségét, és elrendelte vele szemben a felszámolási eljárás lefolytatását. A felszámolás közzétételének időpontja 2007. április 26. napja volt. Az **(O.)** Rt. 12 364 887 Ft összegű hitelezői igényt jelentett be a felszámolónak, amely azonban - fedezet hiányában - nem nyert kielégítést. A Csongrád Megyei Bíróság a felszámolási eljárást egyszerűsített módon befejezetté nyilvánította, az adóst megszüntette és elrendelte a cégjegyzékből való törlését.

Az **(O.)** Rt. a 2008. november 18. napján fennálló 10 257 502 Ft tőke, 2 903 189 Ft ügyleti kamat és 2 235 289 Ft késedelmi kamat megfizetésére vonatkozó követelését a 2008. november 19. napján kelt szerződéssel a felperesre engedményezte, amelyről az adóst 2008. november 24. napján tájékoztatta. Az

engedményezésről az alperes 2009. június 18. napján szerzett tudomást, egyidejűleg a felperes felszólította a tartozás megfizetésére.

A felperes keresetében 10 257 502 Ft tőke, s ennek 2008. november 18. napjától a kifizetés napjáig járó évi 17,21 % késedelmi kamata, 2 903 189 Ft lejárt ügyleti kamat és ennek késedelmi kamata, valamint 2 235 289 Ft lejárt késedelmi kamat, és a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest hitelszerződésből eredő kölcsöntartozás jogcímén. Keresete indokaként előadta, az alperes az **(O.)** Nyrt. és az adós kft. között létrejött vállalkozói folyószámla szerződésből eredő kötelezettségekért készfizető kezességet vállalt, és miután az adós felszólítás ellenére sem teljesített, így azért az alperes, mint készfizető kezes köteles helytállni.

Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a kft-ben fennálló üzletrészt 2006. januárjában átruházta **(személy neve)**ra. Az ezt megelőzően kötött hitelkeret-szerződésből eredő kötelezettsége teljesítése érdekében az adós már az új üzletrész-tulajdonos és ügyvezető kezességvállalásával kötött hitelkeret-szerződést, így ő a tartozásért nem felel.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 15 395 980 Ft-ot, és ezen összegből 10 257 502 Ft után 2008. november 18. napjától a kifizetés napjáig járó évi 11,21 % ügyleti és 6 % késedelmi kamatot, továbbá 1 270 000 Ft perköltséget. Határozatának indokolásában kiemelte, a becsatolt iratok alátámasztották azt a felperesi állítást, miszerint a 2006. március 3. napján kötött hitelkeret-szerződés az abban részletezett feltételek teljesülésének hiányában nem lépett hatályba, így az alperes kezességvállalásával létrejött hitelkeret-szerződés alapján folyósított kölcsön összege nem került visszafizetésre. A kft. ugyanis a készfizető kezességvállalási díjat nem teljesítette, hitelkeret túllépése miatt az a pénzforgalmi számlájáról sem volt leemelhető, következésképp az újabb hitelkeret-szerződés nem hatályosult. Kiemelte, hogy a feltételek teljesítését illetően a pénzintézetet csak a szerződést kötő fél vonatkozásában terheli tájékoztatási kötelezettség, így amennyiben a feltételek teljesüléséről felszólítás ellenére határidőn belül nem gondoskodik, úgy a hitelkeret megnyitására nem kerülhet sor. Miután pedig az alperes maga sem vitatta, hogy az adós kötelezettségéért készfizető kezességet vállalt, így az adós teljesítésének hiányában a Ptk. 272. § (1) bekezdése alapján köteles a teljes tartozás megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatása, a kereset elutasítása iránt. Fellebbezésében kiemelte, az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a kft-beli üzletrészt utóbb értékesítette, az új hitelkeret szerződést az **(O.)** Nyrt. **(személy neve)**sal megkötötte, és nem értékelte azt a körülményt sem, hogy csupán a kezességvállalási díj elmaradása képezte a szerződés hatályba lépésének akadályát. Hangsúlyozta, az utóbb kötött szerződés tartalmáról, az ott részletezett feltételekről nem volt tudomása, így nem volt abban a helyzetben, hogy a szerződés hatályba lépéséhez szükséges fizetési kötelezettségnek eleget tegyen. Álláspontja szerint amennyiben az új tulajdonos a

kezeségvállalási díjat nem teljesítette, úgy a felperest terhelte a tájékoztatási kötelezettség a tekintetben, hogy helyette a díjat megfizesse. Ennek elmulasztása a felperes terhére róható, amelynek következményei rá nem háríthatók át.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Fenntartotta a keresetben kifejtett érveit, utalva arra, hogy az alperes a tartozás megfizetéséért készfizető kezességet vállalt, egyebekben pedig a tartozást annak összecszerűségében nem vitatta, így marasztalása helytálló volt.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a feltárt bizonyítékok okszerű mérlegelése eredményeként helyesen állapította meg, az abból levont következtetései, érdemi döntése a jogszabályi rendelkezések helyes alkalmazásán alapul, határozata indokolásával az ítélőtábla maradéktalanul egyetért, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés kapcsán az alábbiakra kíván rámutatni.

A Ptk. 272. § (1) bekezdése alapján a kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette teljesíteni. A kezes és a jogosult között létrejött szerződés tartalmában a harmadik személyért, a követelés kötelezettjének teljesítéséért való helytállást jelenti, a kötelezett és a jogosult közötti szerződés teljesítésének személyi biztosítékául szolgál. A kezesség célja tehát, hogy a kötelezett szerződésszegése esetén a jogosult számára kielégítési alapot nyújtson (BH2001. 543). Az ún. készfizető kezesség esetén a kezes nem illeti meg a sortartás kifogása: a kezes nem követelheti, hogy a jogosult a követelésének először a kötelezettől való behajtását kísérelje meg. A jogosult akár a kötelezett, akár a kezes, akár pedig egyszerre mindkettőjük ellen fordulhat, ez utóbbi esetben a kötelezett és a kezes egyetemleges marasztalásának lehet helye.

Nem vitás, hogy a perbeli esetben az alperes készfizető kezességet vállalt a bank által az adós kft. részére nyújtott kölcsön és járulékai visszafizetéséért, és az is tény, hogy az adós a szerződéses kötelezettségét nem teljesítette, így helyette az alperes köteles helytállni. A perben az alperest terhelte annak bizonyítása (Pp. 164. § (1) bekezdés), hogy a **(személy neve)** ügyvezető által képviselt adós által 2006. március 3. napján kötött - a korábbi kölcsön kiváltását célzó - vállalkozói folyószámla

hitelszerződés hatályba lépett, az ehhez szükséges szerződési feltételek teljesültek, ezáltal a korábban létrejött és általa kötött szerződésen alapuló készfizető kezesi felelősségétől szabadult. Azt az alperes sem vitatta, hogy az utóbb kötött hitelkeret-szerződésben rögzített és a bank által megszabott feltételek maradéktalanul nem valósultak meg, a **(H.) Rt.** készfizető kezességvállalásához szükséges díj kifizetésére ténylegesen nem került sor, azt sem a kft. új ügyvezetője, sem az alperes nem fizette meg, emiatt pedig az új hitelszerződés nem léphetett hatályba, következésképp az alperes a készfizető kezesi felelősség alól nem szabadult.

A Ptk. 200. § (1) bekezdésében rögzített szerződéses szabadság elvéből következően a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg, jogszabályi tilalom hiányában a szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek. A szerződő feleket terhelő együttműködési kötelezettség kiterjed egyfelől a szerződéskötésre (Ptk. 205. § (3) bekezdés), másfelől a szerződés teljesítésére (Ptk. 277. § (4) és (5) bekezdés) oly módon, hogy mind a szerződés megkötését, mind annak teljesítését érintő lényeges kérdésekről az érintettek kötelesek egymást kölcsönösen tájékoztatni. A 2006. március 3. napján kelt folyószámla hitelszerződés a bank és a **(személy neve)** ügyvezetése alatt álló kft. között jött létre, abban az alperes szerződő félként nem szerepelt. Nincs ugyanakkor peradat arra vonatkozóan, hogy a felperes a szerződés megkötése, a szerződéses feltételek teljesítése körében a tájékoztatási kötelezettségét megszegte, ilyen szerződésszegést az alperes sem tudott bizonyítani. A felperes alkalmazottainak tanúvallomása is azt támasztotta alá, hogy a bank a szerződő féllel a szerződés hatályba lépése szempontjából lényeges valamennyi információt közölte, s miután a szerződő fél nem az alperes volt, így a felperest nem terhelte a szerződés kapcsán az alperessel szemben tájékoztatási kötelezettség. A szerződésben részletezett feltételeket ugyanis nem az alperesnek kellett teljesítenie, így e tekintetben a felperest mulasztás nem terheli. Kétségtelen, hogy az alperesnek érdeke fűződött ahhoz, hogy az új hitelszerződés létrejöjjön, hiszen csak ez esetben mentesülhetett volna a készfizető kezesi felelősség alól, ennek megvalósulása érdekében nem lett volna akadálya annak sem, hogy az új ügyvezetőtől érdeklődjön a szerződési feltételekről, esetlegesen maga teljesítse a hiányzó kezességvállalási díjat. Erre azonban nem került sor, így a fentiekben kifejtettekre figyelemmel helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az időben utóbb kötött hitelszerződés nem vált hatályossá, és az adós teljesítésének hiányában az alperes, mint készfizető kezes helytállni tartozik az általa összecszerűen nem vitatott kölcsöntartozás kiegyenlítéséért.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségei viselésére, amelyet az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (6) bekezdése alapján - a másodfokú eljárásban kifejtett felperesi ügyvédi tevékenységgel arányosan - mérsékelt összegben határozott meg.

Az alperes a fellebbezési eljárás során teljes személyes költségmentességben részesült, ezért fellebbezése sikertelenségére tekintettel a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

S z e g e d , 2012. október 18.

Dr.Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Bereczkyné dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró